

ÅRSBERETNING FOR SELSKABET FOR SKOLE- OG UDDANNELSES- HISTORIE 2021-22

AF KAROLINE BADEN STAFFENSEN

2021 blev endnu et år, hvor meget stod i corona-virussens tegn. Selvom Vaccine-udrulningen over sommeren gjorde det muligt endelig at genåbne samfundet i stor stil, var vi igen i denne vinter igennem en periode med restriktioner, nedlukninger og hjemmearbejde. For Selskabet for Skole- og Uddannelseshistorie betød situationen, at generalforsamlingen igen i 2021 måtte afholdes digitalt. Også selskabets øvrige møder i 2021 blev afholdt digitalt. Nedlukningen gjorde os fortrolige med digitale møder, og det er en praktisk løsning i en travl hverdag og ikke mindst for en styrelse, hvor medlemmerne kommer fra hele landet. Men den digitale form kan til tider lægge en dæmper på de gode diskussioner og store samtaler, som også skal til for, at projekter kan udvikles og nye ideer opstå.

Ved generalforsamlingen i 2021 tog vi afsked med Jesper Eckhardt Larsen. Han har valgt at fratræde sin formandspost og udtræde af styrelsen. Som formand (ad to omgange: 2013-15 og 2018-21), tidligere næstformand og ansvarshavende redaktør og som temareaktør for en betydelig andel af de senere års udgaver af *Uddannelseshistorie* har han været en vigtig drivkraft for selskabet og har i høj grad været med til præge den store udvikling, som *Uddannelseshistorie* har undergået siden årtusindeskiftet. Glædeligvis kunne vi ved samme generalforsamling også byde velkommen til to nye ansigter, nemlig Cecilie Bjerre, som er post.doc. ved Syddansk Universitet, som er valgt som styrelsesmedlem for 1 år (overtager Jesper Eckhardt Larsens plads), og Maria Sofie Simonsen, som er lektor ved Aalborg Universitet og valgt som suppleant. Derudover blev Christian Larsen, Erik Nørr, Jens Bennedsen og Karoline Baden Staffensen genvalgt som styrelsesmedlemmer, Signe Holm Larsen genvalgt som revisor og Søren K. Lauridsen genvalgt som revisorsuppleant.

Det er ikke til at komme udenom, at også vores selskab gennem de senere år har oplevet, at antallet af faste abonnenter er faldet, og at vi ser en tendens til, at forskningsartikler i stigende grad forventes at kunne tilgås digitalt og gratis. Det har været med til at skabe en situation, som gør, at vi er nødt til at spænde bæltet ind og tænke nyt. Situationen har været en anledning for os til at gentænke vores

abonnementsstruktur og regulere vores abonnementspriser, som ellers har været uændrede gennem en længere årrække. En betydelig udgiftspost i vores årlige regnskab udgøres af den porto, som går til udsendelse af årbogen til abonnenter. Da prisen på porto løbende reguleres, har vi set os nødsaget til at ændre vores vedtægter, så abonnementsprisen fremadrettet vil være eksklusiv porto, således som det ses hos mange andre lignende foreninger. Denne ændring blev vedtaget ved en ekstraordinær generalforsamling i oktober 2021. I samme omgang valgte vi at gøre det muligt at tegne et rent digitalt abonnement, som giver adgang til nyeste nummer af *Uddannelseshistorie* på vores hjemmeside – ud over det arkiv med alle tidligere numre, som jo ligger frit tilgængeligt for alle.

I 2020 modtog vi beskeden om, at vi havde fået afslag på vores ansøgning om tidsskriftsstøtte fra Danmarks Frie Forskningsfond – Kultur og Kommunikation (FKK), som vi har modtaget støtte midler fra gennem de seneste år. Afslaget var begrundet med, at selskabets strategi for internationalisering og international udbredelse ikke er tilstrækkeligt udviklet. Og som man har kunnet læse i flere aviser og debatter på sociale medier gennem de seneste måneder, er det en besked, som flere andre dansksprogede fagtidsskrifter har modtaget samtidig med os. Som det fremgår af vores vedtægter, har vi i Selskabet for Skole- og Uddannelseshistorie sat et mål om at skabe et videnskabeligt forum for oplysning, formidling og debat om historiske og aktuelle temaer inden for uddannelsesområdet med særligt fokus på Danmark. Men til trods for det danske fokus har vi også en stærk tradition for samarbejde med nordiske forskerkolleger og for at bringe artikler om forhold i andre nordiske lande, komparative undersøgelser og behandlinger af fællesnordiske tematikker. Samtidig ønsker vi at fastholde dansk (sammen med norsk og svensk) som udgivelsessprog i en forskningsverden, hvor engelsk er blevet det nye videnskabsprog. Med engelske summaries af alle fagfællebedømte artikler forsøger dog vi desuden at skabe en vis åbenhed for forskere og interesserede uden for det skandinaviske sprogområde. Derfor valgte vi – efter grundige overvejelser – at klage over afgørelsen, men desværre uden at det førte til en omstødelse.

Vi mener dog fortsat, at det er uheldigt, at dansk som videnskabeligt formidlingsprog sættes under pres i en tid, hvor de nationale sprog generelt oplever domænetab til engelsk og bliver mere og mere nedprioriterede som forsknings- og kulturformidlende sprog. Ligeledes mener vi, at selve formålet med *Uddannelseshistorie* bliver sat under pres, da både tidsskriftets fokusemne og hovedmålgruppe findes inden for en national ramme. Vi er af den overbevisning, at vores bidrag til en løbende debat om skoler og uddannelser her i landet og i nærtbeslægtede lande har stor relevans i en tid, hvor skolens og uddannelsens rolle i velfærdsstatens fortsatte udvikling og det enkelte menneskes dannelse i samfun-

det spiller en stadig større rolle. *Uddannelseshistorie* fylder med sin særlige karakter som dansk tidsskrift en væsentlig niche i både det forskningsmæssige og formidlingsmæssige landskab.

Heldigvis er det – ved at omlægge nogle processer og skifte til et andet trykkeri – lykkedes os at nedbringe vores udgifter til udgivelsen af *Uddannelseshistorie* betydeligt. Det betyder, at vi lige nu ser ind i fremtid, hvor vi med denne nye trykkeløsning og reguleringen af kontingentet vil kunne opretholde en bæredygtig økonomi med relativt små støttemidler eller evt. gennem en større indsats mht. salg til interessentgrupper.